FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 16 december 1999 *

A — Inledning

1. Inom ramen för föreliggande förfarande om fördragsbrott har kommissionen kritiserat Republiken Italien för att den inte inom föreskriven frist har införlivat kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) [1](nedan kallat direktiv 95/30) med nationell rätt, alternativt för att den inte har underrättat kommissionen om sådana bestämmelser.

2. Enligt artikel 2.1 i direktiv 95/30 skall medlemsstaterna sätta i kraft "de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 november 1996. De skall genast underrätta kommissionen om detta".

Det administrativa förfarandet

3. Eftersom kommissionen inte erhöll några upplysningar om införlivandet av direktiv 95/30, sände den genom en skrivelse av den 30 maj 1997 en formell underrättelse till Republiken Italien i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) och anmodade den att yttra sig. I skrivelser från Italiens ständiga representation av den 11 juli 1997 respektive den 28 oktober 1997 angavs att de italienska myndigheterna faktiskt höll på att förbereda införlivandet av direktiv 95/30. Då kommissionen emellertid inte under tiden därefter erhöll några ytterligare upplysningar, riktade den, den 12 januari 1998, ett motiverat yttrande till Republiken Italien i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget och uppmanade den att inom två månader vidta nödvändiga åtgärder. Republiken Italien besvarade inte detta yttrande.

Förfarandet vid domstolen

4. Kommissionen har därför genom ansökan av den 26 november 1998, som inkom till domstolens kansli den 3 december 1998, väckt talan om fördragsbrott mot Republiken Italien.

* Originalspråk: tyska.

1 — EGT L 155, s. 41.

5. Kommissionen har hävdat att det är ostridigt att Republiken Italien enligt artikel 2 i direktiv 95/30 varit skyldig att anta de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att senast den 30 november 1996 följa direktivet. Denna skyldighet grundar sig även på artikel 189.3 i EG-fördraget (nu artikel 249.3 EG) och på artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG).

6. Eftersom kommissionen varken erhållit upplysningar om förfarandet för införlivande eller exemplar av nödvändiga lagar och förordningar, kan den endast dra den slutsatsen, att Republiken Italien underlåtit att införliva direktivet inom föreskriven frist, alternativt underlåtit att underrätta kommissionen därom. Den har därmed åsidosatt sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten.

7. Republiken Italien har inte bestritt detta. Den har endast anfört att den inlett förfarandet för införlivande, men att detta förfarande inte slutförts på grund av att Europeiska kommissionen antagit direktiven 97/59/EG [2] och 97/65/EG [3] om ytterligare anpassningar, som en följd av nya teknologiska rön, av direktiv 90/679 [4]. Det behöriga ministeriet har av effektivitetsskäl haft för avsikt att införliva direktiven 95/30, 97/59 och 97/65 genom ett enda dekret, på grund av likheten mellan de skyldigheter som skall uppfyllas. Ett sådant förslag har överlämnats av arbetsmarknads- och socialförsäkringsministeriet till berörda ministerier för att dessa skall kunna yttra sig. Republiken Italien har angett att detta förfarande kommer att slutföras inom kort och har begärt att kommissionen i sådant fall skall återkalla sin talan.

8. Kommissionen har yrkat att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG av den 26 november 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, alternativt genom att inte underrätta kommissionen om dessa,

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

2 — Kommissionens direktiv 97/59/EG av den 7 oktober 1997 om anpassning av direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) till den tekniska utvecklingen (EGT L 282, s. 33).

3 — Kommissionens direktiv 97/65/EG av den 26 november 1997 om anpassning för tredje gången av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet till den tekniska utvecklingen (EGT L 335, s. 17).

4 — Rådets direktiv 90/679/EEG av den 26 november 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)(EGT L 374, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 25).

B — Bedömning

9. Såsom framgår av artikel 2 i direktiv 95/30, skulle detta direktiv senast den 30 november 1996 ha införlivats med italiensk rätt. Republiken Italien har inte bestritt att den underlåtit att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Den har endast gjort gällande att ett förfarande för att anta nödvändiga dekret visserligen inletts, men att detta senare avbrutits eftersom kommissionen antagit ytterligare direktiv, som Republiken Italien önskat införliva tillsammans med direktiv 95/30. En sådan omständighet kan emellertid inte påverka Republiken Italiens skyldighet att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktiv 95/30 inom föreskriven frist. I föreliggande fall bör också anges att de nya direktiven 97/59 och 97/65 antogs först i oktober respektive november 1997, således vid en tidpunkt då direktiv 95/30 redan borde ha varit införlivat med nationell rätt sedan knappt ett år.

10. Det skall därför fastställas att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt direktiv 95/30.

Rättegångskostnader

11. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

C — Förslag till avgörande

12. På grund av ovan angivna överväganden föreslår jag att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG av den 26 november 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering

för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.